

Zaak T-122/89

F.

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaar — 1) Verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten — Vaststelling van beroepsmatige oorsprong van ziekte — 2) Invaliditeitspensioenen — Invaliditeit waardoor ambtenaar niet meer in staat is zijn functie uit te oefenen”
(artikelen 73 en 78 Ambtenarenstatuut)

Arrest van het Gerecht (Derde Kamer) van 26 september 1990 519

Samenvatting van het arrest

- 1. Ambtenaren — Sociale zekerheid — Verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten — Medisch deskundigenonderzoek — Verergering van invaliditeit als gevolg van incident tijdens dienst — Verergering volgens medisch rapport te wijten aan reeds bestaande beroepsziekte — Weigering van administratie om beroepsmatige oorsprong van verergering te aanvaarden — Ontoelaatbaarheid
(Ambtenarenstatuut, artikel 73)*
- 2. Ambtenaren — Beroep — Voorafgaande administratieve klacht — Termijnen — Van openbare orde
(Ambtenarenstatuut, artikelen 90 en 91)*

3. *Ambtenaren — Beroep — Voorafgaande administratieve klacht — Identiteit van voorwerp en grond*
(Ambtenarenstatuut, artikelen 90 en 91)

1. Door genoegzaam aan te tonen, dat de verergering van de invaliditeit van een ambtenaar na een incident in diensttijd zijn oorsprong vindt in zijn beroeps werkzaamheden, aangezien zij uiteindelijk het gevolg is van de beroepsziekte waaraan betrokkene tevoren reeds leed, heeft de medische commissie een begrijpelijk verband gelegd tussen de medische bevindingen in haar rapport en de conclusies die zij daaraan verbindt; zij heeft aldus enkel de medische conclusies getrokken uit haar bevindingen inzake de oorsprong van de ziekte en zich niet op het terrein van de juridische toetsing begeven.

Wanneer de verwerende instelling onder die omstandigheden het door het incident ontstane gedeelte van het invaliditeitspercentage aftrekt van het totale aan de ambtenaar toe te kennen percentage van invaliditeit van beroepsmatige oorsprong, zonder rekening te houden met de in het medisch rapport duidelijk vastgestelde samenhang tussen dit incident en de reeds bestaande ziekte-toestand van betrokkene, wijkt zij onrechtmatig af van de conclusies van het medisch rapport en stelt daarvoor in de plaats een eigen beoordeling van een zuiver medisch probleem, ter zake waarvan de medische

commissie bij uitsluiting bevoegd is. Het feit dat de ambtenaar door het hem verweten gedrag zijn statutaire verplichtingen schendt, neemt niet weg, dat het door dit incident ontstane gedeelte van het invaliditeitspercentage van beroepsmatige oorsprong is, want het maakt geen verschil voor de samenhang tussen het incident en diens eerdere psychische problemen en doet dus niets af aan het door de medische commissie vastgestelde oorzakelijk verband tussen de tevoren reeds bestaande beroepsziekte en de verergering van de graad van invaliditeit.

2. De in de artikelen 90 en 91 Ambtenarenstatuut vastgestelde klacht- en beroepstermijnen zijn van openbare orde; zij zijn ingesteld voor de rechtszekerheid, en zijn geen middel waarover de partijen of de rechter naar believen kunnen beschikken.
3. De door een ambtenaar in een beroep bij het Hof ingediende conclusies moeten hetzelfde voorwerp hebben als de conclusies van de voorafgaande administratieve klacht en kunnen enkel bezwaren bevatten die op dezelfde grond berusten als die welke in de klacht waren geformuleerd.